

Sygn. akt III Ko 105/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w III Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący SSO Marek Buczek

Sędziowie SO Karin Kot

SO Andrzej Żuk

Protokolant Joanna Matejkowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze – Macieja

Prabuckiego

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2014 r.

sprawy z wniosku

W. W. ur. (...)

w L. syna M. i H. zd. G.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie

I. oddała wniosek,

II. stwierdza, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 24.06.2014 r. skazany W. W. złożył w Sądzie Okręgowym wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.12.2010 r. w sprawie II K 2303/10 – za niesłuszne skazanie na karę 3 lat pozbawienia wolności – wskazanie w punkcie II tego wyroku. Skazany wniósł o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia w łącznej kwocie 300.000 zł, wskazując, iż 100.000 zł to odszkodowanie, natomiast 200.000 zł to zadośćuczynienie za doznane krzywdy. Te krzywdy to porzucenie skazanego przez konkubinę, utrata rodziny, przyjaciół i zaufania środowiska społecznego, a także to, że skazanie to doprowadziło go do utraty zdrowia – zachorował na serce, na nadciśnienie tętnicze, trzykrotnie wystąpiło u niego zapalenie okostnej, na skutek czego utracił znaczną część zębów.

Uzasadniając swój wniosek W. W. podał także, że wyrok II K 2303/10 został uchylony przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w sprawie VI K 101/12 – orzeczenie z dnia 21.12.2012 r., oraz że na skutek wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w sprawie II K 2303/10 doszło do tego, że ponownie wykonano wobec niego karę pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

Wyrokiem łącznym z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 22/07 Sąd Rejonowy w Bolesławcu połączył skazanemu W. W. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 sierpnia 2004 r. w sprawie sygn. akt II K 359/04, Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 listopada

2004 r. w sprawie sygn. akt VII K 721/04 i Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie sygn. akt II K 22/06 w zakresie orzeczonych odpowiednio kar 9 miesięcy, 1 roku i 2 miesięcy oraz 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 85 kk oraz 86 § 1 kk wymierzył mu karę łączną dwóch lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności, pozostawiając orzeczenia znajdujące się w poszczególnych wyrokach nie podlegające łączeniu do odrębnego wykonania.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 31 marca 2007 r.

W dniu 16 grudnia 2010 r. (sygn. akt II K 2303/10) Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał drugi wyrok łączny, którym m.in. połączył ponownie kary pozbawienia wolności orzeczone wskazanymi wyżej wyrokami z dnia 23 sierpnia 2004 r., z dnia 25 listopada 2004 r. i z dnia 28 kwietnia 2006 r. i wymierzył skazanemu W. W. karę łączną trzech lat pozbawienia wolności. Sąd ponadto na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu kary dotychczas odbyte w sprawach podległych łączeniu.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 4 stycznia 2011 r.

Sprawa II K 2303/10 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze rozpoznana została z naruszeniem prawa, tj. przepisu art. 17 § 1 pkt 7 kpk. Z treści tego przepisu wynika, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu i tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone – tzw. powaga rzeczy osądzonej. Wydanie nowego wyroku łącznego wbrew przesłance powagi rzeczy osądzonej nie powoduje utraty mocy przez poprzedni wyrok łączny, albowiem może to nastąpić tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki określone w przepisie art. 575 § 1 kpk, a więc gdy zachodzi realna potrzeba wydania wyroku łącznego.

Z uwagi na wyżej wskazane okoliczności, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w dniu 19.12.2012 r. wszczął z urzędu postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania w sprawie W. W., wobec którego Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał prawomocny wyrok łączny z 16.12.2012 r. w sprawie II K 2303/10 – w zakresie punktu II sentencji w/w wyroku – sygn. akt VI Ko 101/12. Wyrokiem z dnia 21.12.2012 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w wyżej wskazanej sprawie:

I. na podstawie art. 542 § 3 kpk wznowił postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec W. W., zakończone prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 grudnia 2010 r., sygn. akt II K 2303/10, w zakresie kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 sierpnia 2004 r. w sprawie II K 359/04, Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 listopada 2004 r. w sprawie VII K 721/04 oraz Sądu Rejonowego w Bolesławcu w sprawie II K 22/06 z dnia 28 kwietnia 2006 r.;

II. na podstawie art. 547 § 3 kpk w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 kpk uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 grudnia 2010 r. sygn. akt II K 2303/10 w zakresie orzeczenia zawartego w pkt II części rozstrzygającej wobec skazanego W. W. i w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył.

Z treści art. 552 § 1 kpk wynika, m.in., że oskarżonemu, który w wyniku wznowienia postępowania został uniewinniony lub skazany na łagodniejszą karę służy od Skarbu Państwa odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłą z wykonania względem niego w całości lub w części kary, której nie powinien ponieść. Z treści tego przepisu wynika, że odszkodowanie za niesłuszne skazanie przysługuje w zakresie kumulatywnego spełnienia kilku warunków w tym m.in., że oskarżony został prawomocnie skazany przez Sąd, że w wyniku tego wyroku wykonano wobec niego w części lub całości orzeczoną karę, której nie powinien ponieść i że na skutek jej wykonania skazany poniósł szkodę i doznał krzywdy.

W niniejszej sprawie nie został spełniony warunek dotyczący zaistnienia szkody i krzywdy wynikającej z wykonania względem wnioskodawcy części orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W trybie art. 552 § 1 kpk mogą być rekompensowane szkoda i krzywda, które istnieją w chwili orzekania przez Sąd w przedmiocie wniosku skazanego. Jeżeli do czasu orzekania nastąpi zrekompensowanie w innej procesowo przewidzianej formie niesłusznie odbytej kary, zasądzenie zadośćuczynienia i odszkodowania staje się bezskuteczne

Między innymi środkiem rekompensacji takich roszczeń jest art. 80 kpw – tj. możliwość zaliczenia na poczet odbytej w części lub całości kary, której skazany nie powinien ponieść, kary lub kar pozbawienia wolności prawomocnie wymierzonych w innych sprawach za popełnione przestępstwa.

W dniu 19.12.2012 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w sprawie VI Ko 101/12 zarządził z urzędu wszczęcie postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania w sprawie II K 2303/10. Tego samego dnia /k. 5. akt w/w sprawy/ sędzia penitencjarny w sprawie IV Pen 353/12, na podstawie art. 80 § 2 kkw zarządził zmianę kolejności wykonania kar pozbawienia wolności wobec skazanego W. W.. Zarządzenie to dotyczyło kar wymierzonych w siedmiu sprawach: kar w wymiarze 1 roku i 1 miesiąca, 6 miesięcy, 1 roku i 7 miesięcy, 1 roku i 3 miesięcy, 2 lat, 3 miesięcy i 3 lat pozbawienia wolności.

Z treści tego zarządzenia wynika, że kara 3 lat pozbawienia wolności ma być wykonana w ostatniej kolejności – to kara wymierzona wnioskodawcy w sprawie II K 2303/10 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

Z aktualnej informacji o pobytach w zakładach karnych i orzeczeniach wydanych wobec W. W. wynika, że została wobec niego wykonana w całości kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona mu w sprawie II K 22/07 Sądu Rejonowego w Bolesławcu /k. 24/. Sprawa II K 22/07 to sprawa, gdzie wobec wnioskodawcy Sąd wydał wyrok łączny i połączone zostały kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach: Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 359/04 i VII K 721/04 oraz Sądu Rejonowego w Bolesławcu o sygn. II K 22/06.

Z wyżej wskazanej informacji nie wynika, aby wnioskodawca odbył karę 3 lat pozbawienia wolności wymierzoną mu w sprawie II K 2303/10 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, jak również, aby odbył jeszcze raz którąś z kar, które połączone zostały wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bolesławcu w sprawie II K 22/07. Okoliczności te mają potwierdzenie w zeznaniach wnioskodawcy /k. 37v/, albowiem zeznał on, że po odbyciu części kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 2303/10 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze i po „uchyleniu tego wyroku, w tym zakresie”, karę, którą odbyłem zaliczono mi na poczet innej wymierzonej mi kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało oddalić wniosek W. W., albowiem roszczenie o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia stało się bezprzedmiotowe.